

Iš Giesmių giesmės knygos.

Klausaus ir girdžiu: mylimasis ateina!
Kalnais atšuoliuoja, kalvelėm atliuksi.
Tas mano mielasis - tarytum gazelė,
labai panašus jis į jauną briedžiuką.
Sustojęs priglunda prie mūsų namo sienos,
pro lango pinučius štai žvelgia į vidų.
- Tu man - balandėlė, prigūžus lizdely;
slepiesi prie sienos skardingo uolyno...
O leisk man pažvelgti į tavą veidą,
klausyti tavo meilingojo balso!
Man mylimasis, aš jam.

Padėk mane kaip antspaudą ant savo širdies,
kaip antspaudą ant savo peties,
nes meilė stipri kaip mirtis,
o pavydas sunkus tarsi pragaras.
Jos karštis kaip ugnis - ji Dievo liepsna.
Jokie vandenys jos negesina
nei upės jos paskandinti negali.
Tai Dievo žodis.